

meščanom ljubi in dragi. Nemška stranka jim je zatrjevala svojo ljubezen do okraja ter obetala, da bo skrbela za njegove koristi. Poglejmo, kako je svojo obljubo izpolnila.

Dne 30. decembra m. l. je bila velika seja okrajnega zastopa mariborskega. Težko smo pričakovali te seje, kajti vedeli smo, da bo okrajni zastop v tej seji obesil na veliki zvon, kar je v letu 1901 dobrega storil za okraj ter z močnim glasom napovedal, kaj namerava storiti za l. 1902. Toda varali in motili smo se s svojimi velikimi pričakovanji. Poročilo o seji smo preštudirali po nemško-narodnem »Grazer Tagblattu«, ki gotovo o Nemcih poroča vse, kar bi jim bilo le količkaj v čast in slavo.

Kaj pa je storil okrajni zastop mariborski v preteklem letu 1901? Napenjali smo svoje oči ter iskali in iskali, a našli nismo nič posebnega. Da je okrajni zastop dovolil različnim občinam pobirati višje nego 20—60% občinske doklade, to po našem skromnem in ponižnem mnenju pač ni nobena posebna zasluga. Mariborskemu dirkalskemu društvu je dovolil zastop 150 K podpore. Občina Št. Jakob v Slov. goricah je prosila za razdelitev občine, a okrajni zastop tega na predlog Arnolda Damiana ni dovolil. Tudi to ni nič posebnega, to bi znal storiti vsaki okrajni zastop.

Morda pa bo letos 1902 razvil okrajni zastop blagonsko delovanje po našem mariborskem okraju? Čujte, kaj se je sklenilo v seji dne 30. decembra v okrajnem zastopu. Načelnik dr. Šmiderer je naznanil, da bo imel, kolikor se da preračunati, okrajni zastop letošnje leto 172.225 K izdatkov in 120.877 K prejemkov. Primanjkljaj bo torej znašal 52.048 K. In okrajni zastop je na to sklenil, da se bo letos pobiralo 8% okrajnih doklad. To je vse, kar izvemo o načrtu okrajnega zastopa za l. 1902.

Kmetje mariborskega okraja so veliko pričakovali od novega okrajnega zastopa. Upali so, da se bodo mnoge slabe ceste popravile, da se bo skrbelo za povzdigo živinoreje, za lahko prodajanje kmetijskih pridelkov i. t. d. A kmetje čakajo na vse to zaman. Edino kar dobivajo od okraja, pravzaprav od okrajnega šolskega sveta, to je ustanovitev in razširjenje novih šol. Mi opozarjamo naše kmetijske sotrpine le na ustanovitev nepotrebne nemške šole v Št. Ilju, ki se bo sedaj razširila v dvorazrednico, na razširitev nemške šole v Pekrah in na ustanovitev nepotrebnihih vsoprednic v Karčevini. Vse te ustanovitve in razširitve pa stanejo nas kmete lep denar, katerega nimamo.

vrednim sorodnikom jerobstvo ter jo izročil gospodu Frejdetu v Oranu.

Tako je bila navidezno odstranjena zadnja ovira, ki ji je stala na poti, da se ji še ni izpolnila njena najiskrenejša želja. Toda tudi sedaj še so menili odlagati, dokler se ne poleže razburjenost, ki je zavladata daleč na okrog vsled dogodkov junaškega arabskega dekleta. A Hadra jim je pokazala svoj odločni značaj. Ko je nekega dne dolgo in goreče molila v cerkvi, stopila je brez strahu pred svojo gospo, se nakratko poslovila ter popolnoma sama nastopila pot proti Oranu, staremu mestu na skalnati obali. Zazelela je poiskati svojega postavno priznanega varuha, gospoda Frejdeta. Tukaj v Oranu je govoril z njo tudi misijonar, na katerega pripovedovanje se opira cela naša povest. Priporočil jo je gospej, ki jo je nadalje poučevala v sveti veri. Dne 22. aprila 1876 je sprejela Hadra Beniub končno sveti krst, po katerem je toli hrepenela in kojega milost si je gotovo v nekoliko zaslužila s tolikimi žrtvami in križi. Gospod Rejnold ji je bil krstni boter, odlična gospa oranska pa botra. Drugi dan po krstu je sprejela Marija Magdalena Elizabeta Josipina — tako se je glasilo novo nje ime — v jezuitski cerkvi z angelško pobožnostjo prvo sv. Obhajilo. Kako rad je pač prišel ljubi Jezus v to mladostno,

Kadar bomo okoličanski kmetje zopet volili v okrajni zastop mariborski, hočemo si izvoliti može, ki bodo nam kmetom povolji, ne pa meščanom, in ki bodo vedeli zagovarjati pri vseh prilikah tudi naše kmetško stališče.

Politični ogled.

Proračun za poljedelsko ministerstvo. V državni zbornici se sedaj v proračunskem odseku posvetujejo o poljedelskem ministerstvu. Poslanec Kozlovski je ostro grajal, da kmetijski minister pri denarnem ministru premalo denarja izposluje za kmetijske namene. Kako je govoril poslanec gosp. Robič o vinogradništvu, o uravnavi spodnještajerskih rek itd., pripovedujemo v prilogi »Naš Dom«. Katoliško narodni poslanec iz Kranjskega g. Povše je omenjal, kako slabo in nezadostno je sestavljeno kmetijsko ali poljedelsko ministerstvo, da nima dovolj uradnikov, ki bi reševali predložene kmetijske prošnje in zahteve. Poslanci so poljedelskemu ministru tudi toplo priporočali, naj osnuje v kmetijskem ministerstvu poseben oddelek za kmetijsko zadružništvo. Le če bo se vodilo celo zadružništvo v enotni smeri, pričakovati je povoljnega uspeha.

Nevarnost za avstrijske konjerejce. Nevarnost ne preti našim konjerejcem morda od strani Angležev, ki sedaj tako radi kupujejo naše konje, ampak od strani naših zaveznikov — Nemcev. Nemčija namerava nastaviti visoko carino na naše konje, tako da se bo moralo plačati za konja, ki velja 1000 mark, 300 kron carine. To je tako visoka zahteva, da povsem uničuje naš izvoz v Nemčijo. Opomniti pa je še, da bodo pri izvozu ceno določevali konjem nemški pazniki ob meji, in sicer brez dvoma prav visoko ceno, da dobijo tem več carine. V proračunskem odseku so slovenski poslanci že opozorili poljedelskega ministra na to nevarnost ter ga pozvali, naj stori svojo dolžnost v obrambo konjereje, te velevažne kmetijske panoge.

Kmetijski poslanci v ogerski zbornici nameravajo ustanoviti nekako kmetško zvezo, h kateri bi lahko pristopili poslanci kateresibodi stranke. Zveza bi imela namen, braniti kmetijske pravice posebno pri carinskih pogodbah. Toda ako bi se zveza enkrat ustanovila, gotovo bi se ne omejila samo na carinsko-pogodbene razprave, ampak stala vedno na braniku za kmetijski stan. Kmetijski

nedolžno in tako nevstrašeno srce, ki je iz ljubezni do njega toliko pretrpelo!

Istega leta dne 6. avg. je bila Marija v stolni cerkvi oranski birmana. Medtem se je vzbudila v njenem srcu druga, tiha želja. Nekoč je prišla slučajno v samostanček karmeličank. Globoko so se ji vtisnile v njeno dušo angelske prikazni pobožnih sester. Samo to željo še je gojila, da bi kakor te sestre v sveti ljubezni služila le Jezusu. Velike težave so jo zopet ovirale, a kaj to, ona je zmagała z božjo pomočjo že mnogo večje! Njeno zupanje v Boga ji je bilo čudovitnim načinom poplačano. Rana na glavi, katero ji je zadal trdosrčni brat s palico, zacelila je nenadoma; dobri ljudje so zložili dotico, katero je zahteval samostan, in tako je postalo junaško arabsko dekle — angel s Karmela.

Smešničar.

Skrit opomin. Neveren gospod je ležal na smrtni postelji. Pokliče k sebi svojega zvestega kočijaža in mu reče: »Glej Janko, sedaj moram veliko, veliko dalje potovati, kakor sem se kedaj vozil.« — Janko: »Ne skrbite, gospod, vedno pojde navzdol, ako ne krenete na drugo pot, dokler je še čas!«

poslanci si želijo tako zvezo, a vlada se ji neki misli ustavljati. To so vlade!

Srbski prestolonaslednik. Ker Aleksander in Draga ne dobita naslednika, mislijo sedaj srbski in drugi državniki resno na to, da proglasijo srbskim prestolonaslednikom Petra Karagjorgjeviča, pravnuka slavnega boritelja za srbsko svobodo, Karagjorgia (Crnega Jurija). Aleksander neki ni nasproten tej nakani, pač pa Draga, ki bi rada videla jednega svojih sorodnikov na prestolu.

Kaj bo? Zadnji čas so se začeli zbirati nad Evropo črni oblaki. Nastalo je napeto razmerje med Nemčijo in Anglijo zaradi vojske v Južni Afriki. Tudi med Nemčijo in Avstrijo se je ohladilo prijateljstvo zaradi pruskih surovosti nad Poljaki v Nemčiji. Italija pa se je začela približevati Francozom. Če tudi ne bo vojske, vendar je pričakovati, da se med evropskimi državami sklenejo kmalu druge prijateljske zveze, kakor so dosedaj.

Vojska v Južni Afriki. Angleški vladni list priobčuje oklic, v katerem vabi k nabiranju 9600 prostovoljcev za Južno Afriko. Iz Londona se poroča, da je angleška vlada sklenila, pripraviti ujetim Burom prostor na otoku Antigua (mali Antili). Iz Pretorije se javlja, da se Dewet pomika proti jugu. Angleži sumijo, da bo zopet poskušal udreti v kapsko kolonijo. — Splošno razburjenost mej angleškim prebivalstvom radi neuspehov angleškega orožja v Južni Afriki skušajo umiriti vladni krogi. Da bi nekoliko udušili to občo nevoljo, nastopajo po vrsti angleški državniki, da delajo javno mnenje.

Dopisi.

Sv. Barbara v Halozah. (Naše bralno društvo) obstoji že tretje leto. Mlado je še, a s čilimi močmi in z vnemo je delovalo doslej v dobi svoje mladosti, težeč neprestano po razvoju in napredku na polju narodne zavesti in izobrazbe. Dasi smo v Halozah nekoliko odstranjeni od kulturnih prometnih sredstev, dasi nam je neposredno občevarje in dotika z drugimi sigurno in energično delujočimi bralnimi društvi po Slovenskem le iztežka mogoče, vendar smemo koncem društvenega leta smelo nastopiti pred buditelje in voditelje našega naroda s trditvijo, da smo se v istem duhu in z isto vnemo, kakor druga društva gibali i mi ter korakali z njimi proti našemu narodnemu cilju pod zastavo Slave. Zavedamo se narodne dolžnosti, jasni so nam naši narodni zajmi (interesi), jasne so nam nakane naših oholih nasprotnikov in način njih nečastnega bojevanja in nasilnega nastopanja nam nasproti in še marsikaj drugega, kar napolnjuje v sedanjih kritičnih dobi možgane in srce pristnemu sinu majke Slave.

Lanski odbor bralnega društva je storil, kar je bilo v njegovem območju. To potrjujejo dejstva. Bralno društvo je priredilo tri tombole (2 dobrodelni) s petjem in tamburanjem ter poučnim predavanjem, dalje krasno božičnico vprid ubogim šolarjem. — Izid letošnje volitve kaže zaupanje, ki ga stavijo p. n. udje v odbor, kar hoče ta posebno upoštevati ter s čilimi močmi skrbeti udom za pouk in zabavo, osobito pa osredotočiti svojo delavnost na razvoj in napredek društva. Prava vnema in krepka volja zmore vse!

Knjige in časniki se izposojajo kaj marljivo. Nekateri udje zaslužijo posebno pohvalo radi veselja do čtiva, dočim imamo tukaj nekaj brezbriznikov, ki se odlikujejo po svoji mlačnosti do društva. V čem pa tiči vzrok? — Manjka jim za to pravega razuma in veselja ali pa — in to ni redko! — so naročniki lažnjivega »Štajerca«. To »giftno krito« donasajo mnogi — največ, sevé, neudje bralnega društva — na svoj dom ter pustijo, da jim oblázi in sè svojim »giftom« onesnaži njih prej postene slovenske hiše. Oj slepota, a za njo sramota! Sami sebe bodi sram vsakogar, ki kakor

tihotapec spravlja »Štajerca« v svoj hram ter takó zaljubljeno srka vāse njegovo kužno vsebino, a če se ga vabi, da pristopi k bralnemu društvu, izgovarja se, da ne zmore ene krone. Sevé, »Štajerc« sam stane manj, kaj ne?! — in še lažec je povrh. Sramota je za celo našo župnijo in še velika, da pride »Štajerca« na pošto mnogo večji kup nego »Slov. Gospodarja«; koliko višji pa še je le ta kup zraven par iztisov »Domovine«!

Marsikdo se sme radi tega udariti na prsi in skesano deti: »Mea culpa!« Tako je! A tudi kes in stud se mu naj pri tem vzbudi nad onim narodnim grehom. Spametujte se moške in odprite dušne oči! Uvideli bodele svojo napako. Krenite na drugo pot in operite svojo omadeževano čast pred slovenskim narodom! — Bralno društvo vam nudi dovolj poučnih in zabavnih časnikov in knjig, ki so poštene, slovenske; toraj druga roba kakor »Štajerc«. — Pristopite le brez odlašanja! Eno krono si zlahka utrgate, in ta mali denar bo vam prinesel neprecenljivo korist. Povprašajte le druge, ki so že nad dve leti zvesti udje! Res je tudi bilo dozda nekaj omahljivcev, ki so se izneverili, a nad temi moramo izreči le svoje obžalovanje.

Da je bralno društvo koristno in da je dika vsakemu kraju, kjer se osnuje, tega ni treba več dokazovati. Žalostna prikazen je tedaj, ako začne število udov padati. Vprašajte se že danes, Barbarčani, bo li vaša čast ali nečast, če bralno društvo vsled vaše lastne malomarnosti in brezbriznosti morebiti čez več ali manj let zaspi? — Odgovorite si! — Pomilovalno bi se vam smejali drugi Slovenci ter vas imeli za bedake, ker niste vedeli ceniti in podpirati koristne stvari. To še sicer ni, a lahko se zgodi!

Zato pa na noge, dokler je čas, pristopajte, vi zavedni moške in mladeniči na novo, a ostanite zvesti tudi vsi dosedanji udje! Potem bode društvo процvitalo, in mi bomo si upali mirnega pogleda stopiti pred druga bralna društva se samozavestnim vzklikom: »Giblamo se, delujemo in napredujemo z vami!« V to pomozi čvrsta volja in Bog!

Iz Majšperga. (Nemška šola.) Dva Majšperžana se snideta ter se pogovarjata o nemški šoli, katero bi nekateri radi imeli. A: Si bil tudi ti podpisal za nemško šolo v Majšpergu? B: Kaj še! Ali si že slišal, da bi jaz kaj bodisi protiverskega, bodisi protinarnodnega podpisal! A: Kdo je vendar zložil ovi spis? B: Peter Frangež Medvečki, kateremu ni nobena reč prav. A: Je pa on tudi tak študiran? B: Kaj še, v prošnji je mnogo kozlov, akoravno je slovenska. Šolski piše vedno z veliko začetnico, svet ravno tako ter še z dvema »t« na koncu. A: Tedaj se slovenski ne zna pisati, prosi pa za nemško šolo. B: Je pač tako. A: Kdo pa mu je kaj podpisal? B: Še Sagadin Medvečki. A: Beži, beži! Tega pa ne verjamem. B: Ino, saj sem podpis sam videl. A: Dalje! Kdo je še kaj bil podpisan? B: Ti-le, če še pomnim: Peter Frangež, Anton Korošec, Fr. Pulko, Šim. Marčič, Jož. Dvoršek, Mihal Unuk, Juri Križanec, Fr. Babšek, Anton Babšek, Sebastian Korošec, Val. Medved, Ant. Sabotič, Mat. Pavlič, Seb. Lončarič, And. Toličič, Georg Kovačič in Št. Mohorko. A: Tedaj še logar Studeniških »nun« in sesterški kramar sta podpisala? B: Seveda ker sta »Štajerc« naročnika, drugi so pa tako bili nagovorjeni od teh in še od nekaterih. A: Kaj misliš, bodo vlišanji? B: Ne, saj je krajni šolski svet v svoji seji sklenil, naj se kakor drugod, tudi tukaj po postavi podučuje. A: So bili vsi enih misli pri seji? B: Kaj še, odbornik Grobelšek se je močno upiral. A: No, saj pravim, ta Grobelšek! B: Naj bo že kakor hoče! Mi pa ostanimo zvesti udje matere sv. cerkve! Čitajmo radi krščanske časnike, spoštujmo pa tudi namestnike Kristusove, ker On sam je rekel: Kdor vas zaničuje, mene zaničuje. A: »Štajerc« se tudi pogosto poslužuje besed Kristusovih. B: O to on dobro ve: Udaril bodem pastirja in razskropile se bodo ovce, zato udriha najbolj po duhovnikih.

A: Petru pa bi rekel: Ne zametuj svojega jezika, kakor tvoj brat na okr. sodišču, ker drugzega itak ne znaš. B: Dobro bi bilo! Z Bogom!

Sv. Križ na Murskem polju. (Na lastnih nogah!) Dragi mi mladeniči in gospodarji! Preminolo nam je spet leto. Ali smo kaj zvesto izpolnjevali svoje narodne dolžnosti? Mislim, nekateri so, nekateri ne. Žalostno znamenje je za naše narodno Mursko polje, da je edino občina Boreška storila svojo dolžnost in poslala prošnjo za slovensko vseučilišče. Kaj pa druge občine naše župnije? Govoril sem z nekim odličnim narodnjakom, in ta mi je rekel, da se je občinski predstojnik dotične občine izjavil sledeče: Katere občine bodo prosile za slovensko vseučilišče, tiste je bodo morale same vzdrževati. Žalibog, da so ljudje tam najbolj kratkovidni in malo poučeni, kjer bi morale vse slovenske občine, bralna in politična društva krepko podpirati naše gospode državne poslance, da bi dosegli vsaj trohico nam po zakonu zajamčene enakopravnosti. — Tudi dozda najboljši naši zavezniki severni bratje Čehi so nas pustili, ko se je glasovalo za Žičkarjev predlog pri kmetskih zadrugah, na cedilu. Kje naj si še ubog slovensko ljudstvo išče pomoči? V svoji lastni moči! Postavimo se na svoje noge! Pomoček in sredstvo pa nam naj bodo naša bralna društva, ustanovljena na katoliški podlagi. Tukaj se izreže naša nadepolna mladina in si jemlje hrane iz dobrih katoliških časnikov, kakor je naš vrli »Sl. Gosp.«, »Naš Dom« in drugi katoliški časniki.

Naše bralno društvo je v preteklem letu izvrstno napredovalo; mladeniči-udje so kar rastle iz tal. Bili smo v pisni zvezi z mladeniči iz dveh najbolj organizovanih bralnih društev, Sv. Benedikt in Jarenina. Edina pomoč, da postanejo naši mladeniči kdaj odlični narodnjaki, zvesti katoliško-narodni agitatorji, je, ako so naša bralna društva na katoliški podlagi. Naše bralno društvo je imelo v letu 1900 le 39 udov, a v letu 1901 je narastlo na 93 udov. Hvalevredno moram omeniti našega knjižničarja, ki je k temu vspehu mnogo pripomogel; a nemila usoda ga je vzela iz naše sredine, moral je iti k vojakom. Kmalu bode zborovanje, tedaj je dolžnost vseh udov preskrbeti, da naše društvo ne bo zopet propalo. Vse čast. gospode ude izven naše župnije prosimo, da bi nam ostali tudi v prihodnje zvesti. Imena podpornih udov bodo po občnem zborovanju v tem listu objavljena. Vas pa, dragi mladeniči in gospodarji, ki še niste udje bralnega društva, rotim, pristopite sedaj k društvu, za borni dve kronci lahko berete skozi celo leto knjige in časopise. Vas pa, udje bralnega društva pozivljam, pri volitvah si izberite za knjižničarja mladeniča iz svoje sredine, kateri bo imel veselje do tega, kajti knjižničar je glavna oseba pri bralnem društvu. Pokazalo se je v zadnjem času spet slabo znamenje, da nekateri udje pridejo v bralno sobo in hajdi s časopisi pod sukno domov! S tem izpodkopavajo temelj bralnemu društvu, ker izgubijo drugi udje, ako nimajo kaj brati, veselje do društva. Zatorej v prihodnjič proč s to grdo navado!

Naša dolžnost je, da podpiramo društvo, iz katerega si naša mladina jemlje hrano za svojo bodočnost. Mi, slovenski kmetje, smo prepuščeni britki usodi in se nam je boriti ne samo za obstanek, ampak i za svoj mili materni jezik. Torej mladeniči in gospodarji, na svidenje pri občnem zborovanju! Združimo se, v slogi je moč! Živel katoliško misleči mladeniči vrle Slovenije!

Logarofski.

Kozje. (Zborovanje katol. polit. društva.) Pretečeno nedeljo bil je za nas zopet enkrat dan veselja. Zborovalo je namreč naše katol. polit. društvo, h kateremu je prihitelo od vseh krajev precej čez 100 zborovalcev navzlic temu, da je sedaj najneugodnejši čas za zboro, ker je silno kratek dan. — Kmalu po tretji uri otvori predsednik društva zborovanje ter pozdravi navzoče. —

Omenja v svojem govoru, da se zborovanje ni moglo vršiti zaradi raznih zaprek prej, že lansko jesen, in da še se je le na danes moglo sklicati. — Poslanca nismo mogli nobenega dobiti, zato pa g. predsednik razvija naš zamotan političen položaj, posebno še delovanje naših poslancev v državnem zboru. — Najimenoitnejše kar se je v drž. zbornici doseglo za nas, je seveda sprejem zakona glede kmečkih zadrug in vzvišanje podpor za po trtni uši poškodovane vinogradnike itd. Naši kmetje so se veselili slišati, da bo mogoče po sprejemu teh važnih zakonov vendar le prisijala kmetu boljša bodočnost.

Drugi govornik g. dr. Jankovič govori pristrčno in s prepričevalnimi besedami zoper slabe časnike, posebno »Štajerca« in »Rodoljuba«. Oba lista kradeta čast in poštenje ljudem, a če se jim pošlje popravek, se ne sprejme, ali pa pristavi razžaljive pristave, v čem se posebno »Rodolump« odlikuje, ker dobro zna, da se mu v Ljubljani ne bo las skrivil.

Burna pohvala sledila je govorniku.

Tretji govornik nastopil je gosp. kaplan Šlamberger, ki je prihitel z vrlim kmetom z Bizeljskega na naše zborovanje. V krepkem govoru priporoča dobre časnike, posebno navdušuje zborovalce za »Naš Dom«, ki je po svoji vsebini in ceni vsega priporočila vreden.

Nato vršila se je volitev novega odbora. — Dosedanji predsednik se je odločno branil sprejeti to čast, vendar na prigovarjanje zborovalcev se je nerad vdal in bil tako četrtočkrat izvoljen enoglasno predsednikom društva.

Novi odbor sestavljen je tako-le: gg. Tomažič, predsednik; dr. Jankovič, podpredsednik; Av. Vončina, tajnik; Anton Ribar, Toman, Horvat, Maček, Pustišek in Bah odborniki. Po volitvi odbora predlaga gosp. dr. Jankovič resolucijo za vseučilišče v Ljubljani, predsednik pa priporoča naj se pošlje gosp. poslancu Žičkarju brzoglavni pozdrav, ki se glasi: »Čez 100 zborovalcev večincma kmetov pozdravlja pristrčno svojega poslanca in se mu zahvaljuje za njegov možati nastop v državnem zboru v obrambo kmečkih interesov.« Predlaga še, naj se vendar enkrat ustanovi prepotrebna kmetijska šola s slovenskim učnim jezikom za Spodnje Štajersko in predlaga nadalje, da se sprejme resolucija, da kat. pol. društvo za kozjanski okraj odločno protestuje, da kedaj Stallnerjev predlog glede okrajnih zastopov stopi v veljavo. — Kakor te, tako se sprejme tudi sledeča resolucija: »Odločno obsojamo sklep nemške večine v deželnem zboru, naj bi se zopet zvišale doklade na zemljski davek in naši poslanci se pozivajo, da delajo na odpravo hišnega in znižanje zemljskega davka.«

Zborovalci izražajo še potem željo, da naj poslanci poskrbijo, da se zadruga na slovenskem Štajerskem ne bodo po očimsko zapostavljale zadrugam na srednjem in zgornjem Štajerskem, kakor n. pr. se godi sedaj, da kmetijska družba štajerska podpira le nemške občine.

Po dveurnem zborovanju zahvali se g. predsednik govornikom in vsem došlim zborovalcem za trud in še posebej se zahvali gospodom duhovnikom preč. g. kanoniku, gg. župnikom Ribarju, Fišerju, Tomanu in gosp. Finku kaplanu v Št. Petru. Pohvalno omenja, da je veselo videti več vrlih županov kozjanskega okraja, kakor iz Podsrede, Gorjan, Pilštanja, Verač itd., ter jih spodbuja, naj se tudi v prihodnjič z veseljem vdeležijo zborovanj. Volitve v deželni zbor se bližajo in treba bo, da skupno delujemo, da kaj dosežemo in k složnemu delu bo nas družilo kat. polit. društvo, katero bo gotovo svojo dolžnost storilo.

Slednjič pokliče predsednik zborovalce, preden se razidejo, da se hvaležno spomnimo sv. Očeta papeža in presvetlega cesarja ter jima zakličejo trikratni gromoviti »živijo«.

Tako se je v lepem redu vršilo naše zborovanje, da je vsak deležnik bil lahko

zadovoljen. Z žalostjo smo opazili, da bi se še marsikateri lahko vdeležil, a graščinska drva in zamera ga odvrnejo, da ostane rajše doma. V prihodnje pa ne bodi tako!

Iz šmarskega okraja. Ne daleč od nas, v Pristavi blizu Sv. Eme namreč, imajo konzumno društvo, kojemu so nemčurški kramarji že Bog zna kolikokrat peli mrtvaško pesem. A društvo še vendar le stoji na krepkih nogah in njegovi udje dobivajo tam raznega blaga po izredno nizki ceni. Iz teh vzrokov želimo si tudi mi že prav dolgo takega društva v Šmarje. — Pred kratkim sem pa izvedel, da se je v Šmarju naselil novi trgovec, ki, kakor pravijo, prodaja dobro blago po vredni ceni. Prepričati se je treba, si mislim, in res šel sem, ter si naložil raznega blaga v svojo in trgovčovo zadovoljnost. Kako dobra je konkurenca, razvidno je iz tega, da je padla cena blaga tudi pri drugih dveh trgovcih, odkar je tretji v Šmarji. Zdi se nam, da je novi trgovec zaveden Slovenec, a to ni dosti. Pri nas so liberalci vrgli prvi kamen med nas in skalili stem mir, kar je treba pomniti. Ne bomo toraj podpirali nikogar, ki je proti nam. Naše ljudstvo je katoliško narodno, in če nam novi trgovec v tem obziru ne bode nasprotoval, podpirali ga bomo in dobro mu bode. Od liberalne stranke pa ne more zaslužiti še toliko, da bi si kupil soli za lastno potrebo. Novi trgovec se piše Paradiž. S Paradižem bode v njegovi trgovini ostal paradiž za njega in kupovalce, dokler se bode držal krščanskega načela: mera in vaga v nebesa pomaga!

Ko grem tako z blagom obložen mimo prve gostilne na Belem, zaslišim tam neki kva, kva, kva! Mladino imajo, si mislim, in joče se. Grem potem po stranski poti malo više in zopet slišim kva, kva, kva! Kaj je to? Vse luže so zamrznjene in januar je! Prav zadovoljen gledam svoje blago, kojega sem kupil pri Paradižu in pri tej besedi se zamislim v paradiž prvih človekov, kjer je bila večna pomlad. Že sem mislil, da sem Adam, ko mi pade pogled na okno nekega kmetiča, ki bi rad postal okoliški župan, in tam zagledam, o fej! — ptujsko korundičo (kroto), ki se je ravnokar napela in zopet zakvakala. Kdo bi se pri takem prizoru ne zdramil iz svojih sanjarij! Koj sem vedel, da nisem v paradižu, ampak na Belem, ker tudi od neke hiše pod Cvekom prihajali so enaki glasovi. Nekdaj je razširjeval trgovec Wagner ptujsko korundičo med ljudi, a ko so mu nekateri kmetje obljubili, da ne prestopijo več praga njegove trgovine, spametoval se je. Tako se govori. In menda prav od tistega časa imajo to pošast v gajbi na Belem. — Kako je ta zveza: nemčurji in Velikonemci, ptujska korundiča, nemški Wagner, Belo in kmetič, ki bi rad postal okoliški župan? Gotovo bi radi zraven še Paradiža! Toda Paradiž, ne izneverite se svojemu imenu in skrbite, da ostane v vaši trgovini paradiž in dobro bode za vas in za nas!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Katol. politič. društvo v Konjicah bo zborovalo dne 19. januarja v društvenih prostorih. Ker se bo govorilo tudi o potrebi zveze krščanskih slovenskih kmetov na Spodnjem Štajerskem, je želeli, da se zborovanja udeležijo kmetje iz celega konjiškega okraja. Na noge, krščanski, slovenski kmetje, združimo se!

Imenovanje. Rudarski pristav v Celju, g. V. Strgar, je postal komisar.

Castnim občanom izvolila si je občina Loka pri Planini okrajnega glavarja v Brezicah Julius pl. Vistarini-ja.

Za slovensko vsenčulišče v Ljubljani je odposlalo prošnjo poslancu dr. Ploju bralno društvo pri Sv. Barbari pod Mariborom.

rom. — Poslanec vitez pl. Berks je v državnem zboru predložil za ustanovitev vseučilišča v Ljubljani sledeče prošnje: Od okrajnega šolskega sveta v Dobji pri Planini. Od okrajnega šolskega sveta pri Sv. Frančišku Ksaverju. Od bralnega društva v Sv. Martinu v Rožni dolini. Od prostovoljnega gasilnega društva v Trbovljah. Od občinskega zastopa v Svetini. Od občinskega zastopa v Braslovcih.

Zlato poroko bosta slavila v Kamnici pri Mariboru dne 26. t. m. Janez Glodež in njegova žena Katarina roj. Krepek. Poročena sta bila dne 15. febr. 1852. l. v Slivnici pri Mariboru.

V Mariboru je umrl g. Franc Halbert, ki je imel prej v graškem predmestju železno štacuno, kjer jo ima sedaj g. Prestec.

Občinske volitve na Rečici. Dobili smo od novoizvoljenih obč. odbornikov z Rečice naslednjo poročilo o izidu občinske volitve dne 30. decembra 1901. Podpisani izjavljamo iz lastnega nagiba, da smo s prepričanjem in ponosom katoliškonarodni močje, da pripadamo po takem h katol. narodni stranki in da nas je pri obč. volitvi dne 30. dec. volila ogromna večina katol. narodnih volilcev v obč. zastop na Rečici. S tem zavračamo poročilo v »Narodu« o zmagi »napredne stranke« pri omenjeni občinski volitvi kot ostudno laž. »Narodov« liberalni dopisun nima od nas podpisanih in od ogromne večine naših volilcev nobenega pooblastila razglašati nas v javnosti, h kateri stranki da pripadamo. Njegovo predrzno usiljivost zaničujemo! Rečica dne 11. jan. 1902. Josip Ulčnik, Josip Terčak, Ignacij Zavotovšek, Franc Kakunz, Florijan Tominšek, Ant. Tomšek, Jakob Štiglic, Franc Golčnik, Karl Tratnik, Franc Štiglic, Florijan Melurc, Ivan Matek, Anton Unovt, I. Klemenčič, Anton Fürst, Janez Veršnak, Ivan Jamnik, Matija Jeraj.

Pri Sv. Barbari pod Mariborom smo dne 7. jan. spremili k večnemu počitku obč. spoštovano vdovo Cecilijo Krajnc, mater cerkvenega ključarja Janeza Krajnc. Dosegla je starost 77 let; bila je dobra gospodinja ter pridna in pobožna mati in žena. Vsakemu je rada pomagala. Velikemu številu otrok v naši župniji je bila botra pri krstu ali pri birmi. Vsaki prošnji je z veseljem ustregla. Veliko število ljudi pri pogrebu je bila jasna priča njene priljubljenosti. Naj v miru počiva!

Samomor v Ormožu. V Ormožu se je v ondotni bolnici zastrupil posestnik panorame Franc Hinek iz Studenice. Spoznal je, da je njegova bolezen neozdravljiva.

Občinske volitve v Ormožu. V Ormožu se bodo vršile dne 23. t. m. nove volitve za mestni zastop. Kakor se sliši, se zopet Slovenci volitev ne bodo vdeležili. Mislimo, da bi manjšina ne bila tako nečastna, ako bi vsi Slovenci jedino nastopali. Borba za mesto se mora vendar enkrat začeti. Če se Slovenci ne bodo nič več upali v bojne vrste, bo kmalu med njimi zaspala vsaka narodna navedenost. Če hočemo kedaj zmago, se prej tudi borbe ne smemo ustrašiti!

Nove volitve v Konjicah. Zadnje volitve v Konjicah so se ovrgele vsled pritožb, ki so jih vložili slovenski volilci. Pri zadnjih volitvah je vporabila nemška stranka okroglih 1200 K za agitacijo, Slovenci pa ne helarja. Nemci imajo pač denar, ki jim pa teče iz slovenskih kmetijskih rok v njihove žepe.

Iz Ljutomer. Šolska tombola, katere se je vršila na dan sv. Treh Kraljev večer v Vaupotičevih gostilniških prostorih v prid ubožnih otrok Franc Jožefove deške in dekliske šole, se je prav dobro obnesla, kakor že dolgo ne; znašala je 216 K. Ker so dobilki bili večinoma darovani, oziroma z darovanim denarjem nakupljeni, imela je tombola samo 36 K stroškov, torej je preostalo čistega dohodka 180 K, kateri znesek se je porabil za šolske zvezke in razne druge šolske potrebe, ki jih ubogi otroci dobivajo med šolskim letom zastop. — Za to zdatno

podporo uboge šolske mladine se šolsko vodstvo prav pristočno zahvaljuje vsem, ki so blage volje pripomogli k temu lepemu uspehu.

Umrl je dne 8. januarja t. l. v Reki vlč. o. Avgustin Belec, kapucin. Pokojnik je bil rojen pri Sv. Mariji v Vurbergu dne 21. julija 1830; poznali in spoštovali so ga povsod, koder je deloval na Hrvaškem in Slovenskem kot vzglednega redovnika in govnika. V reškem samostanu je bil 15 let gvardijan in 15 let provincijal. N. v m. p.

Št. Ilj pri Turjaku. V našem krajnem šolskem svetu je zavlada v novem času prav nezdrav duh. Doslej smo premogli še vedno toliko, da smo si naročili knjige »Družbe sv. Mohorja« za šolsko knjižnico, letos so nam pa ta goldinarček srečno »dol zbarantali«. — Pa kaj si hočemo, od človeka, ki se je izučil za metre in kile, je res težko pričakovati, da bi sprevidel kulturni pomen take družbe in veliko korist branja dobrih knjig. Upamo, da se bode v župniji našel tolik mladolinoljub, kateremu ne bo žal za eden goldinarček, da podari šolski knjižnici prekoristne knjige. Krščanski kmetje pa v bodoče bolj dobro premislite, komu se sme izročiti mesto, ki ima vpliv na vzgojo vaših otrok. Človek, ki razširja slabo berilo, dobro pa zatira, pač ne sodi na tako mesto in ne zasluži zaupanja krščanskih starišev.

Pozor pred prodajalci podob. Od raznih strani so nam zopet došle pritožbe, kako grdo so ogoljufali nekateri prodajalci podob ljudi po deželi. Poslali so ljudem blago še enkrat dražje, kot so se bili dogovorili. Predrznosti so agentje s podobami tako, da se sklicujejo na župnika, češ, da so z njimi dobri znanci in da jih je župnik poslal. Ti agentje na tisoče denarja izsilijo iz ljudstva. Dobro bi bilo, ako bi gospodje župniki s prižnice opozorili ljudi, naj bodo oprezní pred sleparji in naj se njihovim sladkim besedam ne puste ujeti.

Izpred Brežic nam pišejo: Cenjeni gospod urednik, zastopnik iščem dopisa v Vašem poštenem listu, ki bi poročal o naših razmerah. Kajti že skoro dve leti ni bilo dopisa iz našega kraja. Evo par vrstic iz kmetijske roke! Kakor drugod, tako tudi pri nas lazi okoli ptujska krota, ki si prizadeva okužiti naše pošteno ljudstvo. Goni jo pa na pašo g. Matheis, namreč štiri tisoč glav. Krasna čreda, kaj ne, gospod urednik? Pa tudi g. Pajdaš, nemški brivec, pomaga pasti Matheisovo čredo. V svoji brivnici ponuja kmetom, češ da se bodo rajši »razirali« dali. Priden slovenski brivec, ki ne razširja »Štajerca«, je g. Holc, vrl slovenski trgovec pa g. Varlec. Kmetje, kadar vam bodo v Brezicah ponujali »Štajerca«, vrzite ga jim pred noge, pa recite: »Ako ste Vi, g. Matheis, naš prijatelj, potem naročite »Naš Dom« ki je v resnici naš, ki govori odkritosrčno in prijateljski z nami, ne pa »Štajerca«, ki je kramarski in nemškutarski list!« Poročajte nam, poštene kmetje, kaj bo Matheis na to rekel. Da ima Matheisova čreda tako ugodna tla za pašo, je kriva temu največ nevednost v politiki in pa malomarnost naše slovenske inteligence. Da naše ljudstvo ne ve, kaj je »Štajerca«, kdo ga izdaja in kaj zastopa, to je samo obsebi umevno, zato je treba več izobrazbe. Vsled tega je treba društva, v katerem bi se ljudstvo kaj izobrazilo. Zakaj imamo kat. pol. društvo »Sava« za brežki in sevniški okraj? — Ko bi naši breški rodoljubi malo več pozornosti obračali na nas okoličane in nam včasí kaj poučnega pripravili, bi ne bilo toliko mlačnosti in zasplosti, nemška šola bi se ne polnila tako. Pa gospoda se zabava po svoje, mi pa — spimo po svoje. Kmet.

Iz Št. Jurja ob južni želez. Pred par tedni vršila se je pri nas tožba med našim županstvom in tržkimi očeti zavoljo štirih sejmov. Dragi mi gospod urednik, kaj si vi mislite, v katerem jeziku so očeti napravili tožbo proti nam. Tih na uho vam povem: v nemškem. In potem nas kmete naše slavno »razumništvo« uči, naj govorimo in